

men når fru Mariann Fischer Boel snakker om retssikkerhed og gabestok, så er problemet jo balancegangen derimellem, for det kunne jo godt ved offentliggørelsen fortælles, at man er frikendt. Det kunne jo f.eks. stå ved offentliggørelsen, for at bruge slagteriet i Ringsted som eksempel.

Men til fru Mariann Fischer Boel vil jeg sige, at den præventive virkning ved offentliggørelse af kontrolresultaterne jo tillægges stor vægt, og mener fru Mariann Fischer Boel så ikke, at denne præventive virkning ved offentliggørelse gælder både Per og Poul, altså uanset om man har et slagteri eller man er mælkeproducent eller man er restauratør?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Blot en teknisk bemærkning til fru Mariann Fischer Boel, som mente, at Enhedslistens forslag kunne medføre uensartethed mellem regionerne:

Det er jo korrekt, at forslaget giver de enkelte regioner frihed til at gøre det bedre. København ville f.eks. få mulighed for at gøre det lige så godt, som man kunne, før den nye fødevarerlov kom. Men der er altså også en bestemmelse i lovforslaget nr. 4, som siger, at ministeren skal oprette en central registrering, som gør det muligt for ministeren at offentliggøre disse ting. Det vil sige, at ministeren så kan gå ind og fastsætte og sikre, at der sker en offentliggørelse, også i de tilfælde, hvor man måske ikke umiddelbart havde tænkt sig det lokalt.

Så den ensartethed vil altså ligge deri, at også ministeren har en ret til at gøre det bedre. Så jeg tror, at vores forslag vil have den gode virkning, at der altså bliver frihed til at være foregangsregion, samtidig med at ministeren får mulighed for at gå ind og bakke op og sikre, at offentliggørelse finder sted.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Hr. Erling Christensen siger, at der ikke må gøres forskel på Per og Poul i forbindelse med den strategi, man vil fastlægge for offentliggørelse. Så bliver jeg nødt til at sige, at offentliggørelse – og det tror jeg også jeg sagde i min ordførertale – kun har mening, hvis den giver forbrugeren en mulighed for at vælge til eller vælge fra, altså tilkendegive i sit forbrugsvalg, om han vil købe de fødevarer eller ej. Jeg tror, det er det, der i hvert fald for Venstre er helt afgørende.

Om man så kommer i den situation, at man kommer til at differentiere, vil jeg ikke helt afvise, men det, der altså er vigtigt, er dels forbrugsvalget, og dels at der er sammenfald i tidsforløbet, så vi ikke kommer til at se de resultater, vi ser i øjeblikket, der i nogle tilfælde er mere end 6 måneder gamle, og det er fuldstændig uacceptabelt.

Henning Grove (KF):

Da vores ordfører, fru Lene Espersen, ikke kan være til stede, skal jeg på Det Konservative Folkepartis vegne redegøre for vores holdning.

Der er her fremsat to forslag: Dels foreslår Enhedslisten, at reglerne for, hvornår offentliggørelse af kontrolresultater er mulig, nu lempes, således at man faktisk fremover kan offentliggøre alt, og dels foreslår SF i sit beslutningsforslag ligeledes, at reglerne lempes, således at offentliggørelse kan ske i en lang række tilfælde for en masse produkter; men man gør dog samtidig en undtagelse, nemlig for mælkeproducenter, der nu ikke længere skal have offentliggjort, når der er medicinrester i mælken. Det er altså lidt en blanding af stok og gulerod.

Det Konservative Folkepartis holdning til dette spørgsmål om en gabestok eller forbrugerinformation, som nogle vælger at kalde det, kan opsummeres i fem hovedpunkter:

For det første er Det Konservative Folkeparti meget tilfreds med, at vi i forbindelse med vedtagelsen af den nye fødevarerlov, der trådte i kraft den 1. januar 2000, fik gennemført en ensretning af offentliggørelsesstrategien, således at alle led i kæden fra jord til bord behandles ens.

Ligeledes er vi meget tilfredse med, at der her blev foretaget begrænsninger af brugen af offentliggørelse af kontrolresultater som et instrument til brug for fødevarerkontrollen. Det skyldes, at vi mener, at offentliggørelse af kontrolresultater kun skal bruges i to typer tilfælde. Den ene er de situationer, hvor hensynet til fødevarsikkerheden taler for omgående offentliggørelse, f.eks. ved fund af DT 104 i et parti pålæg eller andre steder. Den anden er de tilfælde, hvor en virksomhed, der beskæftiger sig med fødevarer, efter gentagne påbud ikke sørger for at bringe tingene i orden.

I disse tilfælde skal offentliggørelse bruges som et instrument eller som en trussel, om man vil, til at sikre, at tingene bliver bragt i orden. Men som det andet punkt er det væsentligt at få fremhævet, at offentliggørelse af kontrolresultater ikke må være et mål i sig selv.